[illegible]

[illegible]

Адресыгаа хаяг: Бурят-Монголия, Улан-Удэ, [illegible]

БУРЯТ-МОНГОЛИЯ УЛАН-УДЭ.

Орган Бурятского ЯКП (б), Центрального Комитета и Бурят-Монгольского Областного Исполнительного Комитета и Совета Депутатов трудящихся.

Gazar byrlin proliataarnund, negedegtei!

Buriaad - Mongaltin YNEN

№ 57 (437) год издания VIII

ВТОРНИК 11 Ноября 1930 г.

VIII год издания „Буряад-Монголтин Унэн"
1930 оной 11 ноябрьдэ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

دهکده‌های ناپیدا و حافظه‌ی رنگ‌رفته‌ی مهاجرت

مهاجرت و روایت‌های شفاهی در دره‌ی نارون‌بن، مدرسه‌ی روستایی ۱۲ و آرشیو خانگی ۴۰ خانوار، نشان می‌دهد چگونه خاطره‌ی جمعی با نسل‌ها جابه‌جا می‌شود و چرا برخی روستاها هنوز نمی‌دانند چه کسی رفته و چه کسی برنگشته.

دره‌ی نارون‌بن، واقع در ۷۰ کیلومتری جنوب شهرستان کوهسار، در سرشماری ۱۳۹۵ ۲۱۰ خانوار ثبت کرده بود. اما مدرسه‌ی روستایی همان سال ۱۸۴ نام در فهرست داشت. تفاوت ۲۶ نام نه به معنای مرگ است و نه به معنای مهاجرت ثبت‌شده. این تفاوت به معنای خانوارهایی است که هنوز در دره زندگی می‌کنند اما کسی از آنها خبر ندارد. پژوهش میدانی این گزارش از مهر ۱۴۰۰ تا بهار ۱۴۰۲ در ۹ روستا انجام شد و ۴۱ خانوار با ۱۷ مهاجر مورد مصاحبه قرار گرفت.

«پدرم نامه می‌نوشت، اما نامه‌ها به دفتر پست می‌رفت و از آنجا به شهر دیگر فرستاده می‌شد. ما فکر می‌کردیم فراموش شده‌ایم.» این جمله را زهرا نوروزی، معلم بازنشسته‌ی مدرسه‌ی روستایی، در گفت‌وگو با تیم پژوهش گفت. او ۳۱ سال در دره تدریس کرده و بسیاری از شاگردانش را دیده که بدون خداحافظی رفته‌اند. به گفته‌ی او، در سال ۱۳۶۸ دست‌کم ۱۴ خانوار در فاصله‌ی یک تابستان کوچ کردند و هیچ خبری از آنان نرسید.

آرشیو خانگی و نامه‌های گم‌شده

آرشیو خانگی یکی از ابزارهای اصلی پژوهش بود. در ۴۰ خانوار، ۱۱ خانوار عکس، دفتر خاطرات یا نامه‌های قدیمی داشتند. در ۶ خانوار، عکس‌ها برای نخستین بار پس از سال‌ها جمع شده بود تا فرزندان مهاجر آن را اسکن کنند. در ۳ خانوار، نامه‌ها هنوز در صندوق بود و کسی جرأت نداشت آن را باز کند. این سه خانوار همگی پدر خانواده را از دست داده‌اند و مادران ترجیح می‌دادند پیش از خواندن، کسی دیگر آن را بخواند.

در یکی از خانوارها، نامه‌ها به خط مردی بود که در ۱۳۶۲ از مرز گذشته و آخرین نشانی او شهر مرزی «نیلاب» بوده است. فرزند او، که اکنون در کرج زندگی می‌کند، گفت مادرش سال‌ها فکر می‌کرد پدرش یا مرده یا ازدواج کرده است. نامه‌ها نشان می‌دهد مرد قصد بازگشت داشته اما پول کافی نداشته و از کار در کارگاه آجرپزی نوشته است. این نامه‌ها اکنون در پوشه‌ای جداگانه نگهداری می‌شوند و یک نسخه از آن به مدرسه‌ی روستایی داده شده است.

مدرسه‌ی روستایی و ثبت نام‌ها

مدرسه‌ی روستایی دره‌ی نارون‌بن تا سال ۱۳۷۴ دایر بود و سپس به دلیل کمبود دانش‌آموز تعطیل شد. پرونده‌های مدرسه نشان می‌دهد که در سال تحصیلی ۱۳۶۷-۶۸ ۹۳ دانش‌آموز ثبت‌نام کرده بود و در پایان سال ۷۱ تنها ۶۱ نفر باقی مانده‌اند. معلمان می‌گویند بسیاری از دانش‌آموزان بدون خداحافظی رفته‌اند و نام‌شان هنوز در دفتر حضور و غیاب مانده است. این پرونده‌ها اکنون در آرشیو آموزش و پرورش شهرستان کوهسار نگهداری می‌شود و یک نسخه از آن در اختیار پژوهش قرار گرفت.

مریم صدری، دانشجوی جامعه‌شناسی دانشگاه شهید نوبهار، در این پژوهش مسئولیت گردآوری خاطرات را بر عهده داشت و ۴۲ ساعت مصاحبه ضبط کرد. او گفت بسیاری از پاسخ‌دهندگان نخستین بار است که داستان خانواده‌شان را برای کسی تعریف می‌کنند. این داستان‌ها در آرشیو خانگی ذخیره شده و قرار است تا پایان تابستان ۱۴۰۲ در سایت مدرسه‌ی روستایی منتشر شود.

دهکده‌های ناپیدا و حافظه‌ی رنگ‌رفته‌ی مهاجرت

مهاجرت و روایت‌های شفاهی در دره‌ی نارون‌بن، مدرسه‌ی روستایی ۱۲ و آرشیو خانگی ۴۰ خانوار، نشان می‌دهد چگونه خاطره‌ی جمعی با نسل‌ها جابه‌جا می‌شود و چرا برخی روستاها هنوز نمی‌دانند چه کسی رفته و چه کسی برنگشته.

دره‌ی نارون‌بن، واقع در ۷۰ کیلومتری جنوب شهرستان کوهسار، در سرشماری ۱۳۹۵ ۲۱۰ خانوار ثبت کرده بود. اما مدرسه‌ی روستایی همان سال ۱۸۴ نام در فهرست داشت. تفاوت ۲۶ نام نه به معنای مرگ است و نه به معنای مهاجرت ثبت‌شده. این تفاوت به معنای خانوارهایی است که هنوز در دره زندگی می‌کنند اما کسی از آنها خبر ندارد. پژوهش میدانی این گزارش از مهر ۱۴۰۰ تا بهار ۱۴۰۲ در ۹ روستا انجام شد و ۴۱ خانوار با ۱۷ مهاجر مورد مصاحبه قرار گرفت.

«پدرم نامه می‌نوشت، اما نامه‌ها به دفتر پست می‌رفت و از آنجا به شهر دیگر فرستاده می‌شد. ما فکر می‌کردیم فراموش شده‌ایم.» این جمله را زهرا نوروزی، معلم بازنشسته‌ی مدرسه‌ی روستایی، در گفت‌وگو با تیم پژوهش گفت. او ۳۱ سال در دره تدریس کرده و بسیاری از شاگردانش را دیده که بدون خداحافظی رفته‌اند. به گفته‌ی او، در سال ۱۳۶۸ دست‌کم ۱۴ خانوار در فاصله‌ی یک تابستان کوچ کردند و هیچ خبری از آنان نرسید.

آرشیو خانگی و نامه‌های گم‌شده

آرشیو خانگی یکی از ابزارهای اصلی پژوهش بود. در ۴۰ خانوار، ۱۱ خانوار عکس، دفتر خاطرات یا نامه‌های قدیمی داشتند. در ۶ خانوار، عکس‌ها برای نخستین بار پس از سال‌ها جمع شده بود تا فرزندان مهاجر آن را اسکن کنند. در ۳ خانوار، نامه‌ها هنوز در صندوق بود و کسی جرأت نداشت آن را باز کند. این سه خانوار همگی پدر خانواده را از دست داده‌اند و مادران ترجیح می‌دادند پیش از خواندن، کسی دیگر آن را بخواند.

در یکی از خانوارها، نامه‌ها به خط مردی بود که در ۱۳۶۲ از مرز گذشته و آخرین نشانی او شهر مرزی «نیلاب» بوده است. فرزند او، که اکنون در کرج زندگی می‌کند، گفت مادرش سال‌ها فکر می‌کرد پدرش یا مرده یا ازدواج کرده است. نامه‌ها نشان می‌دهد مرد قصد بازگشت داشته اما پول کافی نداشته و از کار در کارگاه آجرپزی نوشته است. این نامه‌ها اکنون در پوشه‌ای جداگانه نگهداری می‌شوند و یک نسخه از آن به مدرسه‌ی روستایی داده شده است.

مدرسه‌ی روستایی و ثبت نام‌ها

مدرسه‌ی روستایی دره‌ی نارون‌بن تا سال ۱۳۷۴ دایر بود و سپس به دلیل کمبود دانش‌آموز تعطیل شد. پرونده‌های مدرسه نشان می‌دهد که در سال تحصیلی ۱۳۶۷-۶۸ ۹۳ دانش‌آموز ثبت‌نام کرده بود و در پایان سال ۷۱ تنها ۶۱ نفر باقی مانده‌اند. معلمان می‌گویند بسیاری از دانش‌آموزان بدون خداحافظی رفته‌اند و نام‌شان هنوز در دفتر حضور و غیاب مانده است. این پرونده‌ها اکنون در آرشیو آموزش و پرورش شهرستان کوهسار نگهداری می‌شود و یک نسخه از آن در اختیار پژوهش قرار گرفت.

مریم صدری، دانشجوی جامعه‌شناسی دانشگاه شهید نوبهار، در این پژوهش مسئولیت گردآوری خاطرات را بر عهده داشت و ۴۲ ساعت مصاحبه ضبط کرد. او گفت بسیاری از پاسخ‌دهندگان نخستین بار است که داستان خانواده‌شان را برای کسی تعریف می‌کنند. این داستان‌ها در آرشیو خانگی ذخیره شده و قرار است تا پایان تابستان ۱۴۰۲ در سایت مدرسه‌ی روستایی منتشر شود.

مدرسه‌ی ۱۲ نفره و صندوق نامه‌های گم‌شده

در دره‌ی نارون‌بن، مدرسه‌ی روستایی ۱۲ نفره و آرشیو خانگی ۴۰ خانوار نشان می‌دهد چگونه خاطره‌ی جمعی با نسل‌ها جابه‌جا می‌شود و چرا برخی روستاها هنوز نمی‌دانند چه کسی رفته و چه کسی برنگشته.

دره‌ی نارون‌بن، واقع در ۷۰ کیلومتری جنوب شهرستان کوهسار، در سرشماری ۱۳۹۵ ۲۱۰ خانوار ثبت کرده بود. اما مدرسه‌ی روستایی همان سال ۱۸۴ نام در فهرست داشت. تفاوت ۲۶ نام نه به معنای مرگ است و نه به معنای مهاجرت ثبت‌شده. این تفاوت به معنای خانوارهایی است که هنوز در دره زندگی می‌کنند اما کسی از آنها خبر ندارد. پژوهش میدانی این گزارش از مهر ۱۴۰۰ تا بهار ۱۴۰۲ در ۹ روستا انجام شد و ۴۱ خانوار با ۱۷ مهاجر مورد مصاحبه قرار گرفت.

«پدرم نامه می‌نوشت، اما نامه‌ها به دفتر پست می‌رفت و از آنجا به شهر دیگر فرستاده می‌شد. ما فکر می‌کردیم فراموش شده‌ایم.» این جمله را زهرا نوروزی، معلم بازنشسته‌ی مدرسه‌ی روستایی، در گفت‌وگو با تیم پژوهش گفت. او ۳۱ سال در دره تدریس کرده و بسیاری از شاگردانش را دیده که بدون خداحافظی رفته‌اند. به گفته‌ی او، در سال ۱۳۶۸ دست‌کم ۱۴ خانوار در فاصله‌ی یک تابستان کوچ کردند و هیچ خبری از آنان نرسید.

آرشیو خانگی و نامه‌های گم‌شده

آرشیو خانگی یکی از ابزارهای اصلی پژوهش بود. در ۴۰ خانوار، ۱۱ خانوار عکس، دفتر خاطرات یا نامه‌های قدیمی داشتند. در ۶ خانوار، عکس‌ها برای نخستین بار پس از سال‌ها جمع شده بود تا فرزندان مهاجر آن را اسکن کنند. در ۳ خانوار، نامه‌ها هنوز در صندوق بود و کسی جرأت نداشت آن را باز کند. این سه خانوار همگی پدر خانواده را از دست داده‌اند و مادران ترجیح می‌دادند پیش از خواندن، کسی دیگر آن را بخواند.

در یکی از خانوارها، نامه‌ها به خط مردی بود که در ۱۳۶۲ از مرز گذشته و آخرین نشانی او شهر مرزی «نیلاب» بوده است. فرزند او، که اکنون در کرج زندگی می‌کند، گفت مادرش سال‌ها فکر می‌کرد پدرش یا مرده یا ازدواج کرده است. نامه‌ها نشان می‌دهد مرد قصد بازگشت داشته اما پول کافی نداشته و از کار در کارگاه آجرپزی نوشته است. این نامه‌ها اکنون در پوشه‌ای جداگانه نگهداری می‌شوند و یک نسخه از آن به مدرسه‌ی روستایی داده شده است.

مدرسه‌ی روستایی و ثبت نام‌ها

مدرسه‌ی روستایی دره‌ی نارون‌بن تا سال ۱۳۷۴ دایر بود و سپس به دلیل کمبود دانش‌آموز تعطیل شد. پرونده‌های مدرسه نشان می‌دهد که در سال تحصیلی ۱۳۶۷-۶۸ ۹۳ دانش‌آموز ثبت‌نام کرده بود و در پایان سال ۷۱ تنها ۶۱ نفر باقی مانده‌اند. معلمان می‌گویند بسیاری از دانش‌آموزان بدون خداحافظی رفته‌اند و نام‌شان هنوز در دفتر حضور و غیاب مانده است. این پرونده‌ها اکنون در آرشیو آموزش و پرورش شهرستان کوهسار نگهداری می‌شود و یک نسخه از آن در اختیار پژوهش قرار گرفت.

مریم صدری، دانشجوی جامعه‌شناسی دانشگاه شهید نوبهار، در این پژوهش مسئولیت گردآوری خاطرات را بر عهده داشت و ۴۲ ساعت مصاحبه ضبط کرد. او گفت بسیاری از پاسخ‌دهندگان نخستین بار است که داستان خانواده‌شان را برای کسی تعریف می‌کنند. این داستان‌ها در آرشیو خانگی ذخیره شده و قرار است تا پایان تابستان ۱۴۰۲ در سایت مدرسه‌ی روستایی منتشر شود.

دهکده‌های ناپیدا و حافظه‌ی رنگ‌رفته‌ی مهاجرت

مهاجرت و روایت‌های شفاهی در دره‌ی نارون‌بن، مدرسه‌ی روستایی ۱۲ و آرشیو خانگی ۴۰ خانوار نشان می‌دهد چگونه خاطره‌ی جمعی با نسل‌ها جابه‌جا می‌شود و چرا برخی روستاها هنوز نمی‌دانند چه کسی رفته و چه کسی برنگشته.

دره‌ی نارون‌بن، واقع در ۷۰ کیلومتری جنوب شهرستان کوهسار، در سرشماری ۱۳۹۵ ۲۱۰ خانوار ثبت کرده بود. اما مدرسه‌ی روستایی همان سال ۱۸۴ نام در فهرست داشت. تفاوت ۲۶ نام نه به معنای مرگ است و نه به معنای مهاجرت ثبت‌شده. این تفاوت به معنای خانوارهایی است که هنوز در دره زندگی می‌کنند اما کسی از آنها خبر ندارد. پژوهش میدانی این گزارش از مهر ۱۴۰۰ تا بهار ۱۴۰۲ در ۹ روستا انجام شد و ۴۱ خانوار با ۱۷ مهاجر مورد مصاحبه قرار گرفت.

«پدرم نامه می‌نوشت، اما نامه‌ها به دفتر پست می‌رفت و از آنجا به شهر دیگر فرستاده می‌شد. ما فکر می‌کردیم فراموش شده‌ایم.» این جمله را زهرا نوروزی، معلم بازنشسته‌ی مدرسه‌ی روستایی، در گفت‌وگو با تیم پژوهش گفت. او ۳۱ سال در دره تدریس کرده و بسیاری از شاگردانش را دیده که بدون خداحافظی رفته‌اند. به گفته‌ی او، در سال ۱۳۶۸ دست‌کم ۱۴ خانوار در فاصله‌ی یک تابستان کوچ کردند و هیچ خبری از آنان نرسید.

آرشیو خانگی و نامه‌های گم‌شده

آرشیو خانگی یکی از ابزارهای اصلی پژوهش بود. در ۴۰ خانوار، ۱۱ خانوار عکس، دفتر خاطرات یا نامه‌های قدیمی داشتند. در ۶ خانوار، عکس‌ها برای نخستین بار پس از سال‌ها جمع شده بود تا فرزندان مهاجر آن را اسکن کنند. در ۳ خانوار، نامه‌ها هنوز در صندوق بود و کسی جرأت نداشت آن را باز کند. این سه خانوار همگی پدر خانواده را از دست داده‌اند و مادران ترجیح می‌دادند پیش از خواندن، کسی دیگر آن را بخواند.

در یکی از خانوارها، نامه‌ها به خط مردی بود که در ۱۳۶۲ از مرز گذشته و آخرین نشانی او شهر مرزی «نیلاب» بوده است. فرزند او، که اکنون در کرج زندگی می‌کند، گفت مادرش سال‌ها فکر می‌کرد پدرش یا مرده یا ازدواج کرده است. نامه‌ها نشان می‌دهد مرد قصد بازگشت داشته اما پول کافی نداشته و از کار در کارگاه آجرپزی نوشته است. این نامه‌ها اکنون در پوشه‌ای جداگانه نگهداری می‌شوند و یک نسخه از آن به مدرسه‌ی روستایی داده شده است.

مدرسه‌ی روستایی و ثبت نام‌ها

مدرسه‌ی روستایی دره‌ی نارون‌بن تا سال ۱۳۷۴ دایر بود و سپس به دلیل کمبود دانش‌آموز تعطیل شد. پرونده‌های مدرسه نشان می‌دهد که در سال تحصیلی ۱۳۶۷-۶۸ ۹۳ دانش‌آموز ثبت‌نام کرده بود و در پایان سال ۷۱ تنها ۶۱ نفر باقی مانده‌اند. معلمان می‌گویند بسیاری از دانش‌آموزان بدون خداحافظی رفته‌اند و نام‌شان هنوز در دفتر حضور و غیاب مانده است. این پرونده‌ها اکنون در آرشیو آموزش و پرورش شهرستان کوهسار نگهداری می‌شود و یک نسخه از آن در اختیار پژوهش قرار گرفت.

مریم صدری، دانشجوی جامعه‌شناسی دانشگاه شهید نوبهار، در این پژوهش مسئولیت گردآوری خاطرات را بر عهده داشت و ۴۲ ساعت مصاحبه ضبط کرد. او گفت بسیاری از پاسخ‌دهندگان نخستین بار است که داستان خانواده‌شان را برای کسی تعریف می‌کنند. این داستان‌ها در آرشیو خانگی ذخیره شده و قرار است تا پایان تابستان ۱۴۰۲ در سایت مدرسه‌ی روستایی منتشر شود.

فدراسیون دامداران استان کوهپایه‌زار خواستار لغو فوری عوارض صادرات دام شد

هشدار درباره کاهش ۱۲ درصدی تولید گوشت در صورت ادامه وضع فعلی ظرف شش ماه آینده

تهران – خبرنگار ما – ۱۴ آبان ۱۴۰۳: فدراسیون دامداران استان کوهپایه‌زار روز سه‌شنبه با صدور بیانیه‌ای خواستار لغو فوری عوارض صادرات دام شد. در این بیانیه آمده است که اجرای این عوارض از ابتدای مهرماه سال جاری باعث شده بخش عمده دام آماده کشتار به کشورهای همسایه منتقل شود و در صورت ادامه این روند، تولید گوشت قرمز در استان ظرف شش ماه آینده حداقل ۱۲ درصد کاهش خواهد یافت.

به گفتهٔ مهندس کامران یزدان‌پناه، دبیر فدراسیون، میانگین قیمت هر رأس گوسفند نر در بازار دامداران استان از ابتدای مهرماه تا کنون حدود ۱۸ درصد کاهش داشته است. او گفت: «دامدار وقتی می‌بیند که یک رأس گوسفند ۴۰ کیلوگرمی با عوارض صادرات به مرز می‌رسد و در آنجا با قیمت بالاتر خریداری می‌شود، انگیزه‌ای برای پرورش دام باقی نمی‌ماند و همین الان شاهد کاهش جدی عرضه در بازارهای محلی هستیم.»

در مقابل، معاون امور دام وزارت جهاد کشاورزی استان کوهپایه‌زار در گفت‌وگو با خبرگزاری پیام دشت‌سار اعلام کرد که عوارض صادرات دام به منظور جلوگیری از خروج بی‌رویه دام زنده و حفظ ذخایر ژنتیکی استان وضع شده است. وی گفت: «ما آمار دقیقی از خروج غیرقانونی دام نداریم اما گزارش‌های میدانی نشان می‌دهد بخشی از دام استان بدون دریافت مجوز از مرز عبور می‌کند و این موضوع را باید با ابزارهای دیگر کنترل کرد، نه با افزایش هزینه تولید.»

فدراسیون دامداران پیشنهاد کرده است به جای عوارض صادرات، صندوقی برای حمایت از تولید گوشت در استان ایجاد شود و بخشی از درآمد حاصل از عوارض فعلی به یارانه خوراک دامداران اختصاص یابد. بر اساس برآورد فدراسیون، اجرای این پیشنهاد می‌تواند هزینه تولید هر کیلوگرم گوشت قرمز را حدود ۹ تا ۱۱ درصد کاهش دهد و انگیزه دامداران برای افزایش جمعیت دام را افزایش دهد.

در مقابل، برخی از دامداران نیز نگرانی خود را از افزایش قیمت گوشت در بازار داخلی ابراز کرده‌اند. یکی از دامداران سالمند در روستای تنگ‌ارغوان گفت: «اگر عوارض برداشته شود و قیمت گوشت باز هم بالا برود، مردم کم‌درآمد دیگر نمی‌توانند گوشت بخرند و باز ما مقصر می‌شویم.» این نگرانی از سوی فدراسیون نیز پذیرفته شد و قرار است کمیسیونی مشترک از نمایندگان دامداران، بازرگانان و مصرف‌کنندگان ظرف دو هفته آینده تشکیل شود و گزارش خود را به وزارت جهاد کشاورزی ارائه کند.

«سیلو» در مسیر جاده قدیم؛ شهرداری ۲۵ میلیارد تومان برای تبدیل انبار متروکه هزارساله به موزه غله هزینه می‌کند

انبار سنگی متعلق به دوره صفویه که سال‌ها رها شده بود، قرار است با حفظ نمای بیرونی و افزودن سالن نمایش، به موزه غله و نان سرخه‌دره تبدیل شود

سرخه‌دره – گروه شهری – ۱۲ مهر ۱۴۰۳: شهرداری سرخه‌دره از آغاز عملیات مرمت و تبدیل یک انبار سنگی متعلق به دوره صفویه در مسیر جاده قدیم شهر خبر داد. این انبار که به محلی «سیلو» می‌گویند، سال‌های طولانی رها شده بود و بخشی از دیوارهای آن ترک برداشته است. طرح شهرداری این است که نمای بیرونی بنا حفظ شود و در داخل آن سالن نمایش، کارگاه نان‌پزی سنتی و فضای آموزشی برای دانش‌آموزان ساخته شود.

مهندس کامران یزدان‌پناه، سرپرست گروه مرمت شهرداری سرخه‌دره، گفت: «دیوارهای این انبار به ضخامت ۶۰ سانتی‌متر است و ملات آن ترکیبی از آهک، خاک رس و کاه است. ما نمی‌خواهیم چیزی بسازیم که با بنا بیگانه باشد. هر سنگ که جابه‌جا شده، با همان سنگ و با همان روش قدیمی برمی‌گردد.» به گفته او، ۴۲ درصد سنگ‌های ریزش‌کرده قابل استفاده مجدد است و بقیه از معدن سنگ‌بر روستای کهنه‌ده تهیه می‌شود تا رنگ و بافت یکسان بماند.

هزینه کل طرح ۲۵ میلیارد تومان برآورد شده است. بخشی از این مبلغ از محل اعتبارات میراث فرهنگی استان و بخشی از درآمد بلیت ورودی موزه پس از گشایش تأمین می‌شود. شهرداری قرار است ۱۸ نفر را به عنوان راهنما و کارشناس حفاظت در موزه استخدام کند و برای آموزش آنها دوره‌ای ۶ ماهه با همکاری دانشگاه هنرهای سرزمین برگزار شود. برآورد شهرداری نشان می‌دهد اگر روزانه ۱۲۰ بازدیدکننده وارد موزه شوند، هزینه نگهداری سالانه موزه از محل درآمد بلیت تأمین می‌شود.

مریم سادات حسینی، کارشناس میراث فرهنگی استان، گفت: «این انبار از نظر ما یکی از نمونه‌های کمتر دیده‌شده معماری صفوی است که هنوز ساختار اصلی آن سالم مانده است. اگر امروز کار درست انجام شود، نسل‌های بعد می‌توانند ببینند که اجداد ما چگونه غله را در دل کویر نگه می‌داشتند بدون یخچال و برق.» او افزود که پیش از آغاز کار، نقشه‌برداری دقیق و عکس‌برداری از هر سنگ انجام شده است تا هیچ بخشی بدون ثبت از بین نرود.

با این حال، برخی از اهالی محله نسبت به طرح ابراز نگرانی کرده‌اند. زهرا کلانتری، بازنشسته آموزگار که خانه‌اش در ۳۰ متری انبار است، گفت: «سال‌ها صدای چکش و کامیون برای ما مزاحم بوده است. اگر قرار است اینجا شلوغ شود و ماشین بیاید، باید راه عبور و پارکینگ هم فکر شود.» در پاسخ، شهرداری اعلام کرد که ورود خودرو به محوطه موزه محدود خواهد شد و پارکینگ در فاصله ۲۰۰ متری از انبار ساخته می‌شود.

اگر طرح طبق برنامه پیش برود، کار ساخت سالن نمایش از بهار ۱۴۰۴ آغاز می‌شود و انتظار می‌رود موزه در پاییز ۱۴۰۵ گشایش یابد. شهرداری قرار است گزارش پیشرفت کار را هر ماه منتشر کند و بازدیدکنندگان می‌توانند از مسیر جاده قدیم با راهنما بازدید کنند. این مسیر حدود ۴ کیلومتر است و از کنار چند آسیاب قدیمی و یک قنات می‌گذرد.

«شبکه ۵» و «همراه» با مشکلات اینترنتی تماس‌ها مخالفند

مرکز آمار و اطلاعات ارتباطی کشور اعلام کرد ۶۷ درصد از تماس‌های ثبت‌شده در ۱۲ ماه گذشته مربوط به قطعی اینترنت بوده است

به گزارش خبرنگار ما، مرکز آمار و اطلاعات ارتباطی کشور روز سه‌شنبه گزارش سالانه خود را منتشر کرد و اعلام کرد که از مجموع ۱۴۲ هزار تماس ثبت‌شده در ۱۲ ماه گذشته، ۹۵ هزار تماس مربوط به قطعی اینترنت بوده است. این رقم نسبت به سال قبل حدود ۳۱ درصد افزایش نشان می‌دهد. در این گزارش آمده است که بیشترین تماس‌ها از استان‌های سیستان‌وبلوچستان، خوزستان و کرمان گرفته شده است.

در مقابل، مدیران اپراتورهای همراه اول و ایرانسل در گفت‌وگو با خبرگزاری پیام دشت‌سار گفتند که بخش بزرگی از این قطعی‌ها به زیرساخت شبکه ملی اطلاعات مربوط است و اپراتورها صرفاً ارائه‌دهندگان سرویس هستند. یکی از مدیران ارشد همراه اول گفت: «وقتی کابل فیبر نوری در عمق ۱۲ متری زیر زمین قطع می‌شود، تیم ما ظرف ۴۸ ساعت در محل حاضر است و ۷۲ ساعت زمان برای رفع کامل مشکل لازم است.»

کارشناسان مخابرات هشدار داده‌اند که تکرار قطعی‌ها می‌تواند اعتماد مردم به بانک‌های اینترنتی و کسب‌وکارهای آنلاین را کاهش دهد. گزارش مرکز آمار نشان می‌دهد ۴۱٫۵٪ تماس‌ها مربوط به کسب‌وکارهای خرد بوده است. در مقابل، شبکه ملی اطلاعات اعلام کرد که ۶۰٪ از ظرفیت اینترنت بین‌المللی کشور هنوز بدون پشتیبان است و این موضوع ریسک قطعی را افزایش می‌دهد.

«سیلو» در مسیر جاده قدیم؛ شهرداری ۲۵ میلیارد تومان برای تبدیل انبار متروکه هزارساله به موزه غله هزینه می‌کند

انبار سنگی متعلق به دوره صفویه که سال‌ها رها شده بود، قرار است با حفظ نمای بیرونی و افزودن سالن نمایش، به موزه غله و نان سرخه‌دره تبدیل شود

سرخه‌دره – گروه شهری – ۱۲ مهر ۱۴۰۳: شهرداری سرخه‌دره از آغاز عملیات مرمت و تبدیل یک انبار سنگی متعلق به دوره صفویه در مسیر جاده قدیم شهر خبر داد. این انبار که به محلی «سیلو» می‌گویند، سال‌های طولانی رها شده بود و بخشی از دیوارهای آن ترک برداشته است. طرح شهرداری این است که نمای بیرونی بنا حفظ شود و در داخل آن سالن نمایش، کارگاه نان‌پزی سنتی و فضای آموزشی برای دانش‌آموزان ساخته شود.

مهندس کامران یزدان‌پناه، سرپرست گروه مرمت شهرداری سرخه‌دره، گفت: «دیوارهای این انبار به ضخامت ۶۰ سانتی‌متر است و ملات آن ترکیبی از آهک، خاک رس و کاه است. ما نمی‌خواهیم چیزی بسازیم که با بنا بیگانه باشد. هر سنگ که جابه‌جا شده، با همان سنگ و با همان روش قدیمی برمی‌گردد.» به گفته او، ۴۲ درصد سنگ‌های ریزش‌کرده قابل استفاده مجدد است و بقیه از معدن سنگ‌بر روستای کهنه‌ده تهیه می‌شود تا رنگ و بافت یکسان بماند.

هزینه کل طرح ۲۵ میلیارد تومان برآورد شده است. بخشی از این مبلغ از محل اعتبارات میراث فرهنگی استان و بخشی از درآمد بلیت ورودی موزه پس از گشایش تأمین می‌شود. شهرداری قرار است ۱۸ نفر را به عنوان راهنما و کارشناس حفاظت در موزه استخدام کند و برای آموزش آنها دوره‌ای ۶ ماهه با همکاری دانشگاه هنرهای سرزمین برگزار شود. برآورد شهرداری نشان می‌دهد اگر روزانه ۱۲۰ بازدیدکننده وارد موزه شوند، هزینه نگهداری سالانه موزه از محل درآمد بلیت تأمین می‌شود.

مریم سادات حسینی، کارشناس میراث فرهنگی استان، گفت: «این انبار از نظر ما یکی از نمونه‌های کمتر دیده‌شده معماری صفوی است که هنوز ساختار اصلی آن سالم مانده است. اگر امروز کار درست انجام شود، نسل‌های بعد می‌توانند ببینند که اجداد ما چگونه غله را در دل کویر نگه می‌داشتند بدون یخچال و برق.» او افزود که پیش از آغاز کار، نقشه‌برداری دقیق و عکس‌برداری از هر سنگ انجام شده است تا هیچ بخشی بدون ثبت از بین نرود.

با این حال، برخی از اهالی محله نسبت به طرح ابراز نگرانی کرده‌اند. زهرا کلانتری، بازنشسته آموزگار که خانه‌اش در ۳۰ متری انبار است، گفت: «سال‌ها صدای چکش و کامیون برای ما مزاحم بوده است. اگر قرار است اینجا شلوغ شود و ماشین بیاید، باید راه عبور و پارکینگ هم فکر شود.» در پاسخ، شهرداری اعلام کرد که ورود خودرو به محوطه موزه محدود خواهد شد و پارکینگ در فاصله ۲۰۰ متری از انبار ساخته می‌شود.

اگر طرح طبق برنامه پیش برود، کار ساخت سالن نمایش از بهار ۱۴۰۴ آغاز می‌شود و انتظار می‌رود موزه در پاییز ۱۴۰۵ گشایش یابد. شهرداری قرار است گزارش پیشرفت کار را هر ماه منتشر کند و بازدیدکنندگان می‌توانند از مسیر جاده قدیم با راهنما بازدید کنند. این مسیر حدود ۴ کیلومتر است و از کنار چند آسیاب قدیمی و یک قنات می‌گذرد.

«شبکه ۵» و «همراه» با مشکلات اینترنتی تماس‌ها مخالفند

مرکز آمار و اطلاعات ارتباطی کشور اعلام کرد ۶۷ درصد از تماس‌های ثبت‌شده در ۱۲ ماه گذشته مربوط به قطعی اینترنت بوده است

به گزارش خبرنگار ما، مرکز آمار و اطلاعات ارتباطی کشور روز سه‌شنبه گزارش سالانه خود را منتشر کرد و اعلام کرد که از مجموع ۱۴۲ هزار تماس ثبت‌شده در ۱۲ ماه گذشته، ۹۵ هزار تماس مربوط به قطعی اینترنت بوده است. این رقم نسبت به سال قبل حدود ۳۱ درصد افزایش نشان می‌دهد. در این گزارش آمده است که بیشترین تماس‌ها از استان‌های سیستان‌وبلوچستان، خوزستان و کرمان گرفته شده است.

در مقابل، مدیران اپراتورهای همراه اول و ایرانسل در گفت‌وگو با خبرگزاری پیام دشت‌سار گفتند که بخش بزرگی از این قطعی‌ها به زیرساخت شبکه ملی اطلاعات مربوط است و اپراتورها صرفاً ارائه‌دهندگان سرویس هستند. یکی از مدیران ارشد همراه اول گفت: «وقتی کابل فیبر نوری در عمق ۱۲ متری زیر زمین قطع می‌شود، تیم ما ظرف ۴۸ ساعت در محل حاضر است و ۷۲ ساعت زمان برای رفع کامل مشکل لازم است.»

کارشناسان مخابرات هشدار داده‌اند که تکرار قطعی‌ها می‌تواند اعتماد مردم به بانک‌های اینترنتی و کسب‌وکارهای آنلاین را کاهش دهد. گزارش مرکز آمار نشان می‌دهد ۴۱٫۵٪ تماس‌ها مربوط به کسب‌وکارهای خرد بوده است. در مقابل، شبکه ملی اطلاعات اعلام کرد که ۶۰٪ از ظرفیت اینترنت بین‌المللی کشور هنوز بدون پشتیبان است و این موضوع ریسک قطعی را افزایش می‌دهد.

Şine ysegiin вulan.

Namiin zəвlləən вa şine yseg.

Sujaliin kuвiskaliigi manii B-M. ulasta erçemteigeer kiike jaвadalda tuiliin jike dykem zailaşa ygii вolka nege geşyyn zyiliini вolвal lataiin dyrsete şine yseg вiçeg mənii tula, odoo вolza вaisan—sujaliin вaiguulga tukai namiin zəвlləən deere şine ysegiigi kurdaвçalan nəвteryylkeiin uçar maşa çukala вolgan kelceke josatai вaina.

Ene çukala udkatai kereg вolka şine yseg вiçegiigi olan niite azalçan aradta nəвteryylke jaвadal ton sula вa ilangajaa kədəə nutaguudta ene kereg вolşaviig josanii kurdaвçalalaar jaвuulagdaza ekileegyi вaina geze şine ysegiin вəlgemiin ankadugaar kural temdeglesen вaina.

Tyynees gadana ene keregte angiiin daisan lama вandi вolan nidurgan etegeed ʂaad todkar kiʝkiigi ərgelze oraldaza вaidagi ini ilerkei вaina. Ziçe вaicaakada ene keregiigi tooka keregseeke ygii jaвadal kədəə вa tyвiinç gazadta nelieed вaidagiigi ygii geze ken вuruuşaakaв.

Yligerlekede tyв gazartaa nam zəвleliin keregiigi udaridaza вaisan nəkediin zarimani, jikenkidee odoo kyrtel əəsedəə şine ysegte suraagyi, surajaa geze oraldaka keregseeke ygii laglain suuza вaisani ynen вişyy.

Ene вiçegiigi unşaza çadaka ygii вuriaad nəkediin tyвiin udaridaka alвan gazadta suuza вaiвal, unşaza çadaka nəked,—taniigi ende şyymzelze вaina—geze keleze ygeke zuuraa,,,məlkize jaвsan kelвeril geвel zokika... jike orasiin yndese вarimtalsan deerenkii yzel вolвal... keвlegden gargagdaka nom deвter, sonin sedkel zergeiigi yndesenii kelen deere oruulka, tyynçelen surguuli вa zakirganii вolan niiteiin emkinyydiigi yndesenii tyrelki kele вiçeg deere oruulka gesen namiin вodalgaiigi koişa tataka juu вalarduulkaiigi eremelzene" geze nək. Staalinii kelseniigi sanuulza, əəsedəə вuriaad вolвaç iime orasiin deerenkii yzelde вilduuçalsan вişyy geze oilguulвal zokina.

Nəgəə talaas şine yseg вiçegiin erçemtei delgerkeiin kamta, ene keregiigi imagta yndeseiigi вarimtalaka jaвadalda keregleke uçaruudtai erestes temeceke keregtei вaina.

Uçar iime tula şine ysegiigi kurdaвçalan nəвteryylkeiin arga zyilyydiigi namiin zəвləəgəər toвlan olza, caaşadaa tuiliin erçemtei ene keregiigi jaвuulkaiin kemzeegi toləвleke zuuraa nen tyryynde tyвiin вa aimaguudiin udaridaka kədelmeriçed, ilangajaa вuriaad nəkediigi şine ysegte darii ujalgalan erkeвişe surgaka zailaşa ygii çukala geвel zokina.

Yndesen kele вiçegiigi tuilda kyrtel saizaruulal ygii niigem zuramiin udka çanarta yndesen sujaliin kuвiskaliigi kiize вolka [illegible]ii вaina вişyy.

Şine ysegiin deвter garвa.

Buriaad-mongal ulasiin keвleliin keregiigi erkileke kyreelen вolвal şine lataiin ysegte surka deвter gargaвa. Deвteriin nereni: „Şine вiçeg“ gesen вa udkani: вuriaad-mongaliin şine yseg вiçigte kuuçan mongal вiçeg medeke kynii əəsəə surka keregte zoriuulsan вaina. Ene deвteriigi nək. G. Rinçenii gegçe zokioosan вaina. Sajaar вagaçuudiin surka yseglel deвter garka вolza вeina.

Şine deвter garzai.

„Şine—Вiçeg“ gesen nasataiçuudiin şine yseg вiçegte əəsəə suraka deвter nəker Rinçenii zokiool 10,000 keseg keвlelees garaвa. Nojaaвariin 2 əder şine ysegiin təв koroonii dergede вolsan tuskai zəвleləər ene çukala keregtei deвteriigi aimag aimagta, kotaiin olan gazaruud вolan zarim вaga yndesetenii respyyвligyydte engeze kuиaaвa: Agaiin aiimagta 1000 deвter; Koriiin—800, Selengeiin—1000; Zakaamiin—400; Mukar - Şiвeriin 380; Deede - Ydeiin—350; Jaruunaiin—600; Bargazanii—600; Tynkenii—450; Kaвaanii—200; Alairiin—400; Bookanii—400; Ekired - Bulgadiin—400; Bauntaiin—10; Koita - Baigaliin—10; Deede - Yde kota da—1000; ede kamta 8500 deвter darii jaвuulkaiigi keвleliin gazarta daalgaвa.

Z. B.

Manii вiçegçe şyymzelze вaina

Şine ysegiin вulan tukai.

Şine ysegiigi kədəə olan azalça aradiin dumda nəвteryylke keregte odoo garza вaidag şine ysegiin вulan nəleed jike tuşa yzyyldeg вaina. Zəgeer nadaiin sanalda ene вulan вolвal ton sainaar jaвuulagdaza ese çadagdana. Yliger вolgan kelekede: ene вulan dotar jike alduutaigaar вiçegdedeg вaina, ene вolвal şine surza вaisan zonda jike saad yzyyldeg вaina.

Tyynees gadana surza вaisan olan zonda tusa вolkaiin tula şine garza вaisan toвça dyrimiigi вiçeze вaiвal mən jike tusatai məte sanagdamaar.

Ene yjede şine ysegeer nomiin komar вaisanaas ene şine ysegiin вulaniigi jikedkeke keregtei, enyynii tula ynenii kakas talaiigi şine ysegeer вiçeze gargaвal sain.

Ene nadaiin toвça alduutai вiçegiigi olanii şyymzelelde taвikaiigi kyseneв.

S. Zaвiin.

Вaвaa Badlaiin.

Eki.

Nazariin dulaaniigi ydeşesen
Namariin ularil Jireze,
Əвeliin çanga kyitenii
Ekin temdeg yzyylвe.

Saridag Jike uulaiigi
Caiвar əngəər çimeze,
Jalвama cagaan camcaar
Ərgen talmai nemeryylвe.

Kiruu kyitende şarlakagyi
Şerвeger narasan sakaltai,
Kalzan malagar dukatai,
Kangai ender uula manii

Şerвeger nogoon sakala
Centnnlen вyyral вolgaza,
Məndeger cagaan dukaiigaa
Urçaleuulan suuza вaina.

Tusalamza yzyylвe.

Deede-Ydeiin aimagiin, lвalgaiin dooda tasagiin ymçeiin azalta ygiitei вa dundaçadaltan araduud вolвal tus nutagiin „Kominteern“ geze komuunaiin tariaanii çirelgeiin kədelmeride 50 terge morioor nege əderiin torşada kədelmerilze tusalвa, ede вolвal komuunaiin geşyydtei kamta emkitei kədelze tuiliin jike juuma kiiвe.

Vasilii.

Buriaad-Mougaliin yneniigi вuşuu tyrgen zakigtii!

ئەدەبیات و هونەر لە سۆڤیەتی سۆسیالیستی بوریات مۆنگۆلیا

بەشی ٥ ی وتەی ڤلادیمیر ئیلیچ لینین لە کۆنگرەی سەرانسەری سۆڤیەتەکانی ڕووسیا دا سەبارەت بە ڕۆژنامەنووسی سۆڤیەتی

ئەدەبیات و هونەر لە سۆڤیەتی سۆسیالیستی بوریات مۆنگۆلیا

ئەدەبیات و هونەر لە سۆڤیەتی سۆسیالیستی بوریات مۆنگۆلیا لە ساڵی 1930 ی ئەم ٥ ساڵەی ڕابردوودا

بەشی ٥ ی وتەی ڤلادیمیر ئیلیچ لینین لە کۆنگرەی سەرانسەری سۆڤیەتەکانی ڕووسیا دا سەبارەت بە ڕۆژنامەنووسی سۆڤیەتی

Şine ysegiin deвter garвa.

Buriaad-mongal ulasiin keвleliin keregiigi erkileke kyreelen вolвal şine lataiin ysegte surka deвter gargaвa. Deвteriin nereni: „Şine вiçeg“ gesen вa udkani: вuriaad-mongaliin şine yseg вiçigte kuuçan mongal вiçeg medeke kynii əəsəə surka keregte zoriuulsan вaina. Ene deвteriigi nək. G. Rinçenii gegçe zokioosan вaina. Sajaar вagaçuudiin surka yseglel deвter garka вolza вeina.

Şine deвter garzai.

„Şine—Вiçeg“ gesen nasataiçuudiin şine yseg вiçegte əəsəə suraka deвter nəker Rinçenii zokiool 10,000 keseg keвlelees garaвa. Nojaaвariin 2 əder şine ysegiin təв koroonii dergede вolsan tuskai zəвleləər ene çukala keregtei deвteriigi aimag aimagta, kotaiin olan gazaruud вolan zarim вaga yndesetenii respyyвligyydte engeze kuиaaвa: Agaiin aiimagta 1000 deвter; Koriiin—800, Selengeiin—1000; Zakaamiin—400; Mukar - Şiвeriin 380; Deede - Ydeiin—350; Jaruunaiin—600; Bargazanii—600; Tynkenii—450; Kaвaanii—200; Alairiin—400; Bookanii—400; Ekired - Bulgadiin—400; Bauntaiin—10; Koita - Baigaliin—10; Deede - Yde kota da—1000; ede kamta 8500 deвter darii jaвuulkaiigi keвleliin gazarta daalgaвa.

Z. B.

Manii вiçegçe şyymzelze вaina

Şine ysegiin вulan tukai.

Şine ysegiigi kədəə olan azalça aradiin dumda nəвteryylke keregte odoo garza вaidag şine ysegiin вulan nəleed jike tuşa yzyyldeg вaina. Zəgeer nadaiin sanalda ene вulan вolвal ton sainaar jaвuulagdaza ese çadagdana. Yliger вolgan kelekede: ene вulan dotar jike alduutaigaar вiçegdedeg вaina, ene вolвal şine surza вaisan zonda jike saad yzyyldeg вaina.

Tyynees gadana surza вaisan olan zonda tusa вolkaiin tula şine garza вaisan toвça dyrimiigi вiçeze вaiвal mən jike tusatai məte sanagdamaar.

Ene yjede şine ysegeer nomiin komar вaisanaas ene şine ysegiin вulaniigi jikedkeke keregtei, enyynii tula ynenii kakas talaiigi şine ysegeer вiçeze gargaвal sain.

Ene nadaiin toвça alduutai вiçegiigi olanii şyymzelelde taвikaiigi kyseneв.

S. Zaвiin.

Вaвaa Badlaiin.

Eki.

Nazariin dulaaniigi ydeşesen
Namariin ularil Jireze,
Əвeliin çanga kyitenii
Ekin temdeg yzyylвe.

Saridag Jike uulaiigi
Caiвar əngəər çimeze,
Jalвama cagaan camcaar
Ərgen talmai nemeryylвe.

Kiruu kyitende şarlakagyi
Şerвeger narasan sakaltai,
Kalzan malagar dukatai,
Kangai ender uula manii

Şerвeger nogoon sakala
Centnnlen вyyral вolgaza,
Məndeger cagaan dukaiigaa
Urçaleuulan suuza вaina.

Tusalamza yzyylвe.

Deede-Ydeiin aimagiin, lвalgaiin dooda tasagiin ymçeiin azalta ygiitei вa dundaçadaltan araduud вolвal tus nutagiin „Kominteern“ geze komuunaiin tariaanii çirelgeiin kədelmeride 50 terge morioor nege əderiin torşada kədelmerilze tusalвa, ede вolвal komuunaiin geşyydtei kamta emkitei kədelze tuiliin jike juuma kiiвe.

Vasilii.

Buriaad-Mougaliin yneniigi вuşuu tyrgen zakigtii!

Типогр. Бургосиздата зак № 4577. Тир. 3700
Буряат № 9. Верхнеудинск 1930.
Редактор С. Шпрадон